

BAN REIAL

Escolteu en silenci aquest romanç
Que vos porte després d'un llarg viatge
Seguint un estel més enllà del mar.
Mireu com és de ferm el meu missatge
Que de tots els païssos, governants
I sapastres malvats diners em donen
A canvi de vore el plec. Però mai
Sabran que el secret no és meu, sinó vostre,
Perquè l'home és més savi imaginant
Una altra realitat on l'esperança
Es una nina adormida a les mans.

Deserts d'Orient, vents aspres, llops, la neu...
Cap d'ells pogué privar-me d'arribar
Perquè amb mi ve aquest secret que diu:
"L'amor sempre està per damunt del mal".
Per això no hi haurà prous mercaders,
Bruixes o fusells que em facen callar.
Vostres són els carrers de la ciutat.
El món sencer és vostre si un xiquet
Dorm esperant que arribe l'endemà
Mentre es veu cavalcant enmig del cel.

Que així siga per sempre, i amb els anys
Recordeu que una nit foreu més lliures
Escrivint aquest desig universal:
"Vull que la vida imite el curs dels rius
I que el món mai no deixi de rodar".
Eixa és la carta que els vostres majors
Escrigueren i els fills recitaran
Altres nits com aquesta mentre el temps
Gira dins d'un teler sense parar.
Que així siga el futur un foc encés
Al mig d'un carrer ple d'arbres nevats.

I ara que ja ho sabeu tot, callaré
Perquè imagineu el pas dels cavalls
Tan prop com un sol dia de camí.
Dormiu tranquils, i si oïu timbals
Serà que han arribat els meus senyors.
Ells tres, Gaspar, Melcior i Baltasar
Faran una nació de tots els homes
Amb tres presents: treball, pau i llibertat.
Faran de la vida un joc entre amics.
Faran del desig el més gran regal.
Dormiu... i que el somni vos faça eterns.

J. B.

L'Emissari Reial